ŠIBENIK
NAUČNI ODSJEK

ERAK 1. DINAR

Poštarina plaćena

TRIBUNA

V. | UREDNIŠTVO I UPRAVA: Šibenik ul. A. Šupuka. Tel. int. br. 47 Rukopisi se ne vraćaju. | PETAK, 22 OKTOBRA 1937. | IZLAZI SVAKI DAN Pretplata mes. 25.— (inostr. 35 din.) Čekovni račun 46.798 | BROJ 234

Previranja u Madžarskoj

(Pismo »Tribuni«)

Budimpešta, oktobra 1937

rikalni list »Nemzeti Ujság« je n nedjeljnim uvodnim člankom ao veliku buru, jer je pozvao dr- og guvernera, da najzad izjavi ka stanovište zauzima prema nacističkom pokretu u Mađarskoj, jer se agi- i stalno pozivaju na to, da državni rner pomaže taj destruktivan po- protiv ustava. Uvodni članak kon- a, da nacisti u Mađarskoj kuju ru protiv hiljadu godišnjeg usta- Nije više u pitanju samo židovsko je, jer se na skupštinama isto ta- štro i grubo napadaju mađarsko nodavstvo, prvaci političkog ži- , katolička crkva i biskupi. Agita- draže divlje instinkte mase i javno ljuju, da je njihov cilj prigrabiti i zavesti diktaturu. Nije u pita- samo politička igra ili politička de ost nekolicine opasnih pojedinaca, o sistematska ofenziva, pomagana nostranstva. Moramo pitati dokle vlada trpiti to plansko rovarenje. što se pitanje socijalne pravde ne že rešiti proglašenjem diktature pro rijata, isto tako se ne mogu rešiti ga socijalna pitanja pod piratskom lavom druge diktature.

trpljenje javnosti je na kraju. Nije guće da neko iz neke simpatije bra ne, koji su izjavili drsko i pred su- n da žele da sruše ustav. Više se može trpiti draženje, koje je pre a godine bilo upereno protiv Jevre danas napada katoličku crkvu i ko i šta će biti sutra. Očekujemo jasnu vu sviju faktora, koji učestvuju u avnoj vladi. Nacisti se već pozivaju faktora, čije uvlačenje u političku iju pretstavlja uvredu najviše ličnozemlje. Štampani programi mađarh nacista štaviše vele, da će ustavni tor biti voljan da prizna njihovu izu vernosti, ako uspeju da ugrabe du.

Na skupštinama, koje su održale ozicione stranke u nedelju, već je pre sano pitanje, da li nacisti imaju pra- da se pozivaju na državnog guverra, najvišeg ustavnog faktora pored rlamenta. Na skupštini malih zemljodnika u Mako, gde je među ostalim vorio i poslanik dr. Eckhardt, naci- su razvili crvenu zastavu, na kojoj bile izvezene reči »Živeo državni verner!« Eckhardt je protestirao pro toga, što nacisti na taj način vre- ju državnog guvernera i ujedno je javio, da je danas u Mađarskoj situ- ija ista kakva je bila u jesen 1918 odine. Danas avanturisti, oslanjajući na antisemitsko raspoloženje, rade tome, da sugeriraju zemlji da je Ne ačka jedina sila na svetu koja može ađarsku spasti od propasti. Ali — eli Echardt — diktatura po nemačom primeru će opustošiti Mađarsku š više nego boljševička diktatura 919 godine. Najzad je Eckhardt izjao, da prošle nedelje u Körmendu ni- u dali legitimističku manifestaciju, kao to se svuda tvrdi, nego se radilo na ome ujedinit sve opozicione pravce protiv diktatorskih težnja. Razlika u svetskom nazoru između monarhista i tranke malih zemljoradnika nije tako velika, da ne bi bila moguća saradnja na odbrani ustava.

Alarmantne vesti o jačanju nacističke agitacije u Mađarskoj . nedeljni čla nak lista »Nezeti Ujság« dali su vladi podstreka da preduzme policijske mere. U ponedeljak u podne je u ministarstvu unutrašnjih dela održana konferencija direktora organa bezbednosti. Pretresano je pitanje kako da se spreče sastanci nacista, koji su dosada održavani bez odobrenja vlasti. Brojno stanje državne policije će se u čitavoj zemlji povećati za nekih dve hiljade momaka. U Pešti je već pozvano pet stotina novih policajaca, iza branih među vojnicima, koji su baš završili službu u stalnom kadru. **B. Mil**

Muslimanski svijet se budi

Levant - nova barutana!

Abesinija- Španija - Kina i novi rat na Levantu. Ko je Veliki Muftija - Abesinija rudnik, Italijanske vojske.

London, 21 oktobra (d) Napori koje je Italija u posljednje vrijeme učinila u cilju organizovanja svoga carstva u Africi predmet je senzacionalnih komentara u londonskom »Njus kroniklu«, koji donosi članak poznatog novinara V. Bartleta. Pisac prije svega kaže da je dobio podatke iz veoma pouzdanog izvora i dodaje da je italijanska vlada sada obratila najveću pažnju na propagandu među muslimanskim svijetom Uskoro će se osnovati muslimanski univerzitet u Hararu, u Abesiniji, gdje se takodjer osniva jedna moderna radiostanica, koja će svojim emisijama dopunjavati emisije radiostanice u Bariu. Ta lijanska propaganda odnosi se također na urođenike u Sudanu i u britanskim kolonijama u Africi. **Crna vojska talijanskog afričkog carstva, kako** se to ističe s talijanske strane, **poslužiće za oslobođenje ostalih urođenika.** Ni Francuska nije izuzeta od ove akcije, te bi u slučaju jednog rata talijanske abesinske trupe odmah zauzele Džibuti. Mi litarizacija građanstva u Abesiniji ide uporedo sa propagandom talijanskih **pet godina podignu urođeničku vojsku** vlasti koje rade po planu da **u roku od koja bi raspolagala sa tri i po miliona vojnika, od kojih bi 300.000 bilo sposobno za aktivnu službu.** Rezervisti ove vojske dobivaće vojnu obuku jednom nedeljno. Da bi se obezbijedila finansijska sretstva za ovaj veliki plan, talijanska vlada uložila je sve sile da stvori od Abesinije primjernu državu privredne autarhije.

U posljednje vrijeme otvoren je velik broj rudnika željeza i ugljena u provinciji Harar, gdje će uskoro biti osnovano nekoliko fabrika čelika. Prema optimističkim predvidanjima u roku od tri godine te fabrike će moći da fabrikuju šine za željeznice, u roku od 4 godine moći će da fabrikuju topove, u roku od 5 godina puške i u roku od 6 godina automobile.

LIČNOST VELIKOG MUFTIJE

Jeruzalim, 21 oktobra (d) Veoma je interesantna karijera ovog čovjeka koji je prešao tek četrdesetu godinu. Vrhovni muftija potiće iz ugledne arapske porodice i u Kairu je završio teološki fakultet. Ali se nije posvetio svešteničkom pozivu, već je postao vojnik Za vrijem svjetskog rata bio je oficir u turskoj vojsci, a docnije, kad je tursko carstvo bilo pred rasulom, priključio se Englezima i čovjek, koji je još prije nekoliko mjeseci nosio uniformu turskog oficira, sad je u engleskoj kolonijalnoj uniformi organizirao arapske trupe u Palestini. Poslije svjetskog rata ostao je u službi Engleza, ali se nije zadovoljio mogućnošću da napreduje u engleskoj vojsci i kao pukovnik ode u penziju. Turski i engleski oficir, koji je ipak ostao Arapin. počeo je da se bavi politikom i učestvovao u prvim arapskim ustancima u kojima se protestovalo protiv Balfurove deklaracije. Engleska politička policija brzo je dozna la da engleski oficir igra dvoličnu ulogu i mladi arapski političar morao je da bježi u Transjordaniju. In kontumaciam bio je osuđen na deset godina robije.

Izgledalo je da je time završena karijera Huseina Efendije. Mnogi mladi Arapi živjeli su tada u izgnanstvu i to bi vjerovatno bila sudbina i Huseina efendije da Engleska nije poslala u Palestinu vrhovnog komesara koji je bio Jevrejin. Taj visoki komesar u Palestini bio je ser Herbert Samuel. On je bio optimist, smatrajući da će izmiriti dva naroda u Palestini: Arape i Jevreje. Tadanji visoki komesar objavio je amnestiju koja je obuhvatila i mnoge političke krivce i otvorila izgnanicima vrata. Tako se i Husein efendi vratio u Palestinu. To je bila prva greška tadašnje politike u Palestini, a odmah zatim došla je i druga, kojom je pravi čovjek došao na odgovarajući položaj. U to vrijeme umro je ujak Huseina efendije vrhovni muftija u Jerusalimu i poslije njegove smrti četiri kandidata takmičila su se za položaj vrhovnog muftije. Medju njima je bio i Husein efendi, bivši turski i engleski oficir i pomilovani politički izgnanik. Na izborima u Jerusalimu Husein efendi došao je na treće mjesto, jer Arapima se nije svidao taj ambiciozni čovjek i da nije bilo visokog komesara ser Herberta Samuela on nikad ne bi postao vrhovni muftija. Ali visoki komesar vodio je politiku izmirenja i zato je donio odluku da Husein efendi postane vrhovni muftija. Ser Herbert Samuel bio je pravedan čovjek i ovu svoju odluku obrazložio je činjenicom da je položaj vrhovnog muftije nasljedan u poro dici Huseina, a osim toga, između svih kandidata. Husein efendi bio jedini ko ji je imao teološko obrazovanje. I tako je Husein efendi postao vrhovni muftija u Jerusalimu.

ŽIVOT DANAŠNJEG ŠANGHAJA

Grad se postepeno navikava na ratnu atmosferu

(Posebni dopis »Tribuni«

Harbin, oktobra 1937.

Ljudi koji stižu iz Šangaja pričaju jako interesantne detalje o životu tog grada, koji sada živi u punom smislu riječi »pod bombama«. Prva čarkanja u okolini grada nijesu ostavila dovoljno jak utisak na gradsko stanovništvo. Ali 14 avgusta, kad su japanski aeroplani bacali bombe na koncesiju, počela je era panike. Trgovine i kancelarije su zatvorene. Mnoga preduzeća imaju kancelarije u stranoj koncesiji, dok su im radionice na kineskom teritoriju. U tim radionicama je rad obustavljen. Ne koje kancelarije su se otselile iz Šangaja i rade na srazmjerno sigurnijem mjestu.

Prestali su raditi tramvaji i autobusi. Obustavljanjem rada u kancelarijama smanjio se broj pasažera. Cijene životnih namirnica rastu. Jako je poskupilo meso i to sa 26 na 60 centa za funtu. Manje se dovozi voće, ali poslednjih dana su se na pijaci pojavile sveže uvezene jabuke.

Inače se Šangajcima mora priznati, vrlo brzo su navikli na nove prilike. Događaj na frontu se razvijaju dalje, ali grad kao da je ušao u neki svoj »normalni kolosjek«. U posljednje vrijeme proradile banke. Tramvaji i autobusi rade opet. iako ne punom parom. Mnoga preduzeća međutim još uvijek ne rade. Šangajska električna centrala, koja je ranije producirala 100.000 KW, sada producira samo 28.000, jer je potrošnja struje manja, nekoji dijelovi grada gdje se bori nijesu osvjetljeni, smanjena je svjetlosna reklama itd. Plinara nije tri nedjelje davala plin iz straha, da bi prilikom bombardiranja moglo doći do eksplozije. Reducirale su svoj rad i građevinske kancelarije, koje su bile u vezi s kineskom vladom

U gradu je objavljeno opsadno stanje. Ulice grada moraju biti prazne od pola dvanaest do pet sati izjutra. Po ulicama koncesije jure blindirani automobili i teretni automobili s mitraljezima. Stranih vojnika vidite sada na ulici manje nego ranije, iako im je broj u gradu povećan, jer su stigle nove francuske, talijanske i druge trupe. Vojnici su ili u kasarnama ili na straži.

Grmljavinu kanonade Šangajci često čuju, ali biva i manje - više mirnih dana. Naročito se dobro čuje grmljavina topova s ratnih brodova. Ponekad se čuje ig roktanje teških mitraljeza protiv aviona. Ali Šangajci više ne obraćaju pažnju na udaljenu pucnjavu. Na ulici »Kralja Leopolda« često eksplodiraju šrapneli. Njihovi sitni delići često ne probiju ni običan šlem. Šangajci se ih više ne boje. Šrapneli nisu imali ljudskih žrtava, iako ih je bilo na nebu kao vrabaca. U koncesiji se svetli i noću. Bilo je slučajeva da šrapnel nije eksplodirao, u tom slučaju je već opasniji.

Jame, koje su u ulicama grada izrile japanske avionske bombe, mjere često preko dva metra u promjeru.

U Šangaju je velik nemir zavladao poslije dolaska ogromnog broja kineskih begunaca. Begunce ste mogli vidjeti svuda: na ulici, u hodnicima kuća itd. Ali postepeno su se ti nesretnici smjestili. Za njih su osnovali specijalni logori, podignute barake itd. Hranu dobijaju od uprave koncesije.

Među beguncima je ispočetka bilo mnogo obolelih od kolere. Šangajci se sada daju u masama kalmiti protiv te bolesti. U trgovačkim predujećima i nekojim fabrikama je to kalamljenje obavezno.

——U odbranu Nacije

Nova Jugoslovenska politika

IV

ŠIBENIK, 21 oktobra

Pod diktatom istorijskog momenta u kojem živimo i pod težinom događaja koje proživljamo sada je konačno u svim krajevima države u redovima te generacije sazrela spoznaja i stvorena odluka da naša generacija ne može da Ije pasivno posmatrati što se zbiva oko nas i skrštenih ruku čekati da nas dogodjaji pregaze. Danas, kada se i Jugoslavija i Evropa i cio svijet nalaze na jednoj sudbonosnoj prekretnici i pred opasnošću da utonu u haos novih poli tičkih i socijalnih perturbacija, smatramo da je apsolutna dužnost našeg pokolenja, da i po drugi put stupi na arenu istorijskog zbivanja.

NI JEDAN ISTINSKI JUGOSLOVENSKI PATRIOTA NE SME SE DEZINTERESOVATI ZA DALJU SUDBINU JUGOSLAVIJE, A POGOTOVO NE SMEMO MI KOJI SMO OVU DRŽAVU HTJELI KADA JOŠ NIJE NI POSTOJALA I KOJI SMO SE ZA NJENO OSTVARENJE POŽRTVOVNO ZALOŽILI U ODLUČNOM ISTORIJSKOM MOMENTU.

Zašto toliko naglašavamo taj generacijski momenat!

Životni proces svakoga naroda manifestuje se u formi konstantnog smenjivanja generacija. Generacije su valovi evolucije, stepenice progesa, i putem njih se vrši proces stalnog obnavljanja, pomladjivanja i preobražavanja nacionalnog kolektiviteta. To je osnov ni biološki zakon društvenog života. Svaka generacija je nosilac jednog no vog pogleda na život i svet, i svaka je okarakterisana svojim specifičnim generacijskim mentalitetom.

U nizu generacija svakog pojedinog naroda ima generacija koje su istorijski obježežene, koje znače istorijski o-brat u životu svoga naroda, jer su narod povele novim putem u novu epohu njegove istorije. Takova sudbinska istorijska generacija u životu našega naroda jest naša ratna generacija, koja je u stvari prva jugoslovenska generacija, granična generacija cjelokupne istorije Slovenskog Juga, jer je jugoslovensku narodnu misao pronjela kroz rat i revoluciju i dovela je do trijumfalne pobjede.

Samo fanatizam, nepokolebiva vjera i nesebična poštvovnost te generacije omogućila je stvaranje Jugoslavije. Kri va politička interpretacija njenog djela dovela je do krize Jugoslavije, koja je sad još poteancirana opštom privrednom krizom. Ali, suština današnje kri ze Jugoslavije i teškoća koje ona proživljava, nakon svih mogućih peripetija kroz koje je prošla, jest zapravo kriza smjene dviju generacija. Ratnoj genera ciji nije se dala mogućnost da do kraja izvrši svoju istorijsku funkciju i misiju, i ona si sada probija put, da smjeni stariju generaciju.

Naša je ratna generacija prošla stravitu životnu školu za vreme rata i iza rata, ona je aktivno saradjivala na rušenju tudjineske države i stvaranju na cionalne države, njeno životno iskustvo je veliko, i ona ima danas već posvema izgradjene poglede na sva životna pitanja jugoslovenskog naroda i države. I, KADA TA GENERACIJA KONAČ NO POSTANE DOMINANTNIM FAKTOROM JAVNOGA ŽIVOTA JUGOSLVIJE, ONDA ĆE SE SVI NJENI PROBLEMI MANIFESTOVATI U POSVEMA DRUGOM I NOVOM VIDU. NESTAĆE TOLIKO FIKTIVNIH PITANJA SA KOJIMA BEZ IKAKVE POTREBE MUKU MUČIMO, A POJAVITI ĆE SE AKUTNA PITANJA REALNOG ŽIVOTA KOJA SMO STALNO ZANEMARIVALI. I ONDA ĆE SE JASNO VIDJETI DA PRO BLEM JUGOSLAVIJE NIJE NI SRPSKO PREČANSKI, VEĆ JE PROBLEM SOCIJALNO - EKONOMSKI I KULTURNO - PROSVJETNI. RJEŠITI TA PITANJA ZNAČI RJEŠITI PROBLEM JUGOSLAVIJE.

Instinkt rase i nacionalna svjest koja je ukazala ispravan put kojim treba da podjemo za vrijeme aneksije, vele izdajničkih procesa, komesarijata, balkanskog i svjetskog rata, govore nam i danas kojim putem treba da krenemo i povedemo za sobom cio narod iz ove teške političke, ekonomske i socijalne krize koju proživljujemo. Pro gram diktira nam naša prošlost, diktiraju ga ideali.

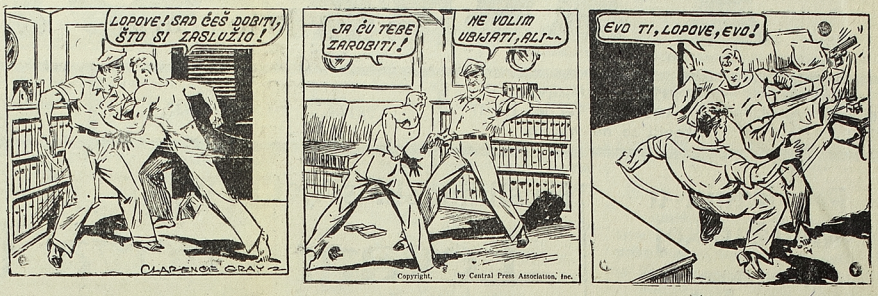
Jugoslovenski nacionalisti su se spon tano organizovali kada je trebalo stva rati Jugoslaviju, Naša misao vodilja, od koje ne ostupamo, bila je i ostaje: Jugoslovenski nacionalni individualitet i jugoslovenski državni integritet.

Sa izvejsnih strana pjeva se opelo Jugoslaviji. Zloguki proroci najavljuju njeno rasulo. Mnogi priželjkuju njen slom, govore o diobi Jugoslavije i već se spremaju ko će da ugrabi veći dio. Medjutim, svi oni koji podrivaju Jugoslaviju i žele njenu propast ljuto se varaju ako misle da iza Jugoslavije stoji još samo policija. Oni zaboravljaju da iza Jugoslavije stoji JEDNA POBJEDONOSNA REVOLUCIJA I JEDNA BORBENA GENERACIJA, KOJA JE PROVELA TU REVOLUCIJU I OSTVARILA JUGOSLAVIJU. ZABORAVLJAJU DA TA GENERACIJA JOŠ NIJE REKLA SVOJU POSLJEDNU RIJEČ, I DA IZA NJE NASTUPAJU NOVI, SVJEŽI BORCI... NJIHOVI NASLJEDNICI.

J. R.

Kralj modernih gusara

BORBE BRIK BRADFORDA SA KRALJEM GUSARA BROKOM.

Jubilej Dobrice Milutinovića

(Intervju našeg dopisnika sa velikim umetnikom)

Beograd, 17 oktobra 1937

Celi Beograd izgovara samo jednu reč: — D e b r i c a ! Ceo se Beograd prtvorio u jednu reč: D o b r i c a ! Sve i svuda samo: — D o b r i c a !

Pa ko je taj Dobrica? Da li je to đavo ili anđeo?! Da li je to čovek?! Dobrica je čovek u kome je i đavo i anđeo! U tome je baš veličina Dobrice!

Taj čovek slavi četiri decenije rada! Četrdeset godine blista njegova zvezda ne samo na daskama beogradskog pozorišta, ne samo u dušama beograd ske publike, već u istoriji cele naše umetnosti, u našem kulturnom životu. Protagonista — popeo se na Olimp naše Talije ne da grmi i oblači, ne da mrda svojim kronovskim obrvima, već da dade stvaralački dah mrtvim figurama i da stvori tio tragičara koji se duboko usekao u dušu gledalaca.

Već sada legedarni junak Dobrica Milutinović pokazao je šta znači bogo dani umetnik. Narav u kojoj vulkanskom snagom vri božanska moć i snaga umetnika stvara celi jedan niz figura i ovaploćuje sebe u njima, ulevajući u njih svoju dušu, srce, bujicu ose ćanja. Dobričina umetnost nije umetnost! Ne! Dobrica na pozornici nije umetnik! Dobrica je na pozornici deo božanstva i njegova igra nije igra već život i njegova umetnost je deo tog božanstva u njemu. Dobrica na pozornici nije ni čovek. On čoveka ostavi u svojoj garderobi. Dobrica nestaje i u požaru svojih misli, nerava, duha, ustreptalog nagona pretvara se u Otela, Lira, Romea, Saljoka, Ivanova, Večitog Gudu, Nehijudova, Onlića, Gaćana od Lembenije, Glavaša, Dušana, Zulumća ra itd. do u neizmernost. I nigde mi ne vidimo Dobricu. Uvek vidimo drugo li ce, drugog čoveka, novog stvora.

Dok je juče u foajeru Narodnog po zorišta primao čestitke svojih prijatelja i poštovalaca vaš je dopisnik pošao moliti velikog Dobricu za kratki interv-ju. Našao sam ga u krugu glumaca, slikara, kipara, pisaca, univerzitetnih profesora, političara itd. Foto su aparati svakog trenutka škljacali. Moram priznati zastav sam! Predamnom je bio čovek — genije! Gukarnacija umetnosti! Pristupio sam i promucao nekoliko reči koji sam prvo dohvatio u mojoj rasejanoj svesti. A on, veliki Dobrica, stisnuo mi ruku ko starom poznaniku, ko davnom prijatelju. Ostavio je čas sve svoje visoke goste i uzeo me pod ruku šetali smo foajerom.

Dragi moj Dalmatinče, volim u Va ma mladog čoveka, jer je vaša budućnost; volim u Vama Dalmatinca!

— Možete li mi nešto kazati o Dalmaciji?

Mogu li nešto poručiti Dalmatinc cima?

Dalmacija! Velika i lepa Dalmacija! Davno sam ja bio na vašim plavim obalama. Tamo imam prijatelja i pošto valaca. I kažite dalmatincima da sam ja još onda zavolio Dalmaciju isfom ljubavlju kojom sam volio, onda malu, Srbiju! --- Godinu sam dana živio u Dalmaciji --- nažalost bolestan, ali nikad neće iz mog sećanja izbledeti nje na lepa slika.

— Pa dobro g. Dobrica, kakva Vas sva osećanja prožimaju u ovom času!

-- Zar se može o tome govoriti sada u ovom času! Zar ne čitate na mom licu!

Uistinu, njegovo je lice ozareno svet lošću kakvu nalazimo na sveťačkim sli kama.

— Uostalom, dođite večeras, poseti te me u garderobi pa ću Vam kazati.

Stisak ruke, dugi i srdačni, posveta **na fotografiji, zajedničko fotografiranje** još jedan pozdrav i rastao se od Dobrice, a kad je uveče prepuno pozorište u delirijumu pozdravljalo svog ljubimca osetio sam šta znači publici Dobrica. I kad sam u međučinu dogurao se do Dobrice u Šelmoku uzeo me za ramena i kazao:

-- Prijatelju, dužan sam Vam odgovor: Imate uši i slušajte, imate oči i gle dajte!

Zvonce je najavilo početak novog čina. Pred mojim je očima nestalo Dobrice. Šekspirov »Mletački trgovac« da lje se odvijao na pozornici. Ja sam slu šao i gledao. Nikoga nisam čuo sem Dobrice, nikoga nisam video sem Dobrice.

Zvuk njegovih reči, slika čoveka koga je tog časa stvorio Dobrica ne može da žamre ni potamni. Sve će to živeti u svesti hiljada iz generacije u generaciju isto onako kako će večno živeti i Dobrica!

»Oke«

FON PAPEN ODLAZI U RIM

Berlin, 21 oktobra (e. k.) Dosadašnji njemački poslanik u Beču g. fon Papen preuzeće novu dužnost poslanika u Ri mu. Na njegovo mjesto imenovan je pukovnik Frimer lični prijatelj kancelara g. Hitlera.

MILJONER IDN.

London, 21 oktobra (d) Ser Žerve Deket, tast ministra spoljnih poslova Engleska g. Idna, ostavio je svome zetu testamentom 250 miljona dinara.

POLITIČKI PREGLED

STRAH I POVKARENOST NESUĐENIH DIKTATORA

»Jugoslavenske novine« pod gornjim naslovom donose članak g. J. Demetrovića u kojem on medju ostalim pi še :

»Kad je Stjepan Radić napravio spo razum sa Nikolom Pašićem i pristao na saradnju sa Beogradom, postigao je učešće u Vladi. Nekoliko njegovih saradnika postali su kraljevski ministri, a neki opet državni potsekretari. I sam Stj. Radić ušao je u vladu kao minister prosvjete. Ovaj sporazum donio je, dakle, bivšoj HSS vlast u državi, i za tu cijenu je tada g. dr. Maček, zajedno sa ostalim svojim drugovima a pod vodstvom Stjepana Radića, pomagao vladu i saradjivao sa Beogradom. Sada je dr. Maček napravio tačkodjer jedan sporazum i pristao na saradnju sa Beogradom. Ali budući da on nije Radić i nema njegovih sposob nosti on nije postigao ni to da sa svojom političkom grupom učestvuje u vladi, nego je sve ostalo na tome da samo očituje svoju živu želju za vlašću i diktaturom, u zajednici sa nekoliko beogradske [illegible]ode koja to isto nestrpljivo žele. Napravio je sporazum sa g. drom Lazicom Markovićem, auto rom Vidovdanskog Ustava, a potpisao ga i sa tvorcem »tvrdoga grada«, g. Ljubom Davidovićem, koji je bio jedan od nosilaca režima dvadeseto-jun ske katastrofe u Narodnoj skupštini... Ovo su činjenice koje jasno pokazuju da sporazum g. dra Mačka nije državničko djelo!

OKO PRISTUPA G. LUKE KOSTRENČIĆA U JRZ

Povodom vijesti u više listova, da je narodni poslanik g. Luka Kostrenčić prešao iz JNS u JRZ, ljubljansko »Jutro«polemički dokazuje da je Luka Kostrenčić bio član zemljoradničkog kluba, a ne JNS, a zemljoradnički klub vodi, kako je poznato, minister bez portfelja g. Voja Djordjević i taj klub već dulje od godine dana pripada vla dinoj većini.

»DOLE SPORAZUMAŠI -- DOLE IZDAJICE!

»Jugoslovenska pošta« javlja iz Zagreba: »Kako je javljeno u nedelju je na veoma svečan način u Zagrebu na Vilsonovom trgu otkriven spomenik hrvatskom književniku Eugenu Kumičiću. Za vrijeme svečanosti izgovoreno je nekoliko prigodnih i političkih govora. Izmedju ostalih govorio je i dr. Lukas. Govoreći o istoriji hrvatskog naroda on je rekao, da se ona može podijeliti na tri etape: prva je do 1949 godine, druga od 1848 do 1918 i treća od 1918 do danas. Dalje je dr. Lukas rekao, kako Hrvati imaju puno pravo na samostalnu državu. Međutim, kada su ostali govornici pominjali sporazum sklopljen između dra Mačeka i beogradske opozicije tada je u masi nastala velika galama i čuli su se povici: »dolje sporazumaši, dolje izdajnici!«

TROCKISTI U KINI

Varšava, 21 oktobra (t) Moskovska »Pravda« objavljuje vest s Dalekog Istoka, da je u Kini otkrivena trockistička zavera na čelu s Ban-Gundu. Trocki sti su htjeli da izvrše prevrat u provinciji Huansi, ali su pohvatani i streljani. U zaveri su učestvovala 72 trockiste.

GRADSKE VIJESTI

Šibenik, 21 oktobra.

X **U odijela biskupa** raznih vjeroisvijesti bili su se obukli o pokladama e godine sedmorica mladića iz Zlaa i zato bili tuženi sudu. Na svojevremeno održanoj raspravi pred Sresn sudom, ali je i ovaj sud uzeo u ob vno održana rasprava i pred Okružn sudom, ali je i ovaj sud uzeo uo b činjenicu da se oni nisu obukli u e odore da bi se izrugivali ili tome čno. Svi su optuženi riješeni.

X **Kako smo** već javili finansijski od- r Gradskog poglavarstva održao je oju redovnu sjednicu. Pored raznih ugih stvari odbor je donio odluku i se pitanje promaknuća dvorazredne govačke škole u Trgovačku akadeju (4 razreda) iznese pred gradsko ieće.

X **Ing. g. Todorović** inspektor minirstva građevina doputovao je u Šinik na svom inspekcionom putu po dovima na Jadranskoj turističkoj ce. Gosp. inspektor obišao je radove u šoj okolici u pratnji novog šefa Teh škog odeljka g. ing. Stuparića.

X **Kata Sirovica,** seljakinja iz sela Žit ća, vozila se svojim kolima u Šibenik jednom zavijutku konji su se preašili. Kata je tom prilikom nespretno la zadobivši pri padu teže ozlede i lomila desnu ruku. Prenesena je u inovinsku bolnicu gdje joj je pružepomoć.

X **Kolandacija** paviljona za grudne lesti u Banovinskoj bolnici izvršena danas u prisutnosti savjetnika Banuprave g. ing. Roića.

X **Nakon praktičnih** i teoretskih ispipri Lučkoj Kapetaniji osposobljeni za upravljače male obalne plovidbe . Antun Ruić Šimin (Grohote) Paško man p. Šime (Iz Veli) i Ante Mazavić p. Marka (Ist). Zatim je g. Kuzn Kapović (Nevidane) položio ispit upravljača male ograničene obalne ovidbe.

X **»Mararik i žena«** tema je večeraš- g predavanja gđe Marije Roca u ostorijama Ženske zadruge u prizem Hotela de la Ville.

Biograd n. m.

Pogranični sporovi. Još uvjek postoneriješeno pitanje pograničnog spoizmeđu sela Tinja i Filipjakova, te a Golevca i Sukošana. Zbog ovih rova bilo je došlo i do ljudskih žrta i suda; a nije isključeno da će se slučajevi opetovati. Bilo bi potrebda se ova pitanja već jednom rie, da ne dođe do neugodnih podica i ljudskih žrtava. Između svanih sela po onim razgraničenjima da velika napetost. **(m)**

U Banovinskoj bolnici umro je seljak njan Zmirić iz Bjeline, opštine Kista koga je pregazio auto Đake Dimirića iz Benkovca na putu iz Bribirmostina do Benkovca. Kako nije osamljeni slučaj bilo bi pono da policijske vlasti obrate više nje na brzinu i način vožnje po ih šofera. **(m)**

OVIŠTE, KOJE LIČI NA ČOVJEKA I NA MAJMUNA

ajveća atrakcija za strance koji poju Tanger — to je jedno čudovište liči i na čovjeka i na majmuna.

vo stvorenje živi u aozi Skuri, a zo e Aso. Ono nevjerovatno liči na nuna. Lice mu je primitivno, čelo nisko, obrve jake, vrat kratak. Nje grudni koš vanredno je razvijen, ke su mu relativno dugačke. Od e se razlikuje po tome što je mal koliko čovjek ne više.

o jedva progovori nekoliko riječi. e se sporazumjeva neartikulisanim ovima i urlanjem.

aki koji žive u ovoj aozi, pričaju o ovom stvorenju. Naročito hvale ovu fizičku snagu. Tvrdi se da je adar da pretrči 50 kilometara bez oća. Njegova brzina veća je nego onja. Inače je kadar da se uspuza uz drvo veštinom majmuna. Smatraju ga za najboljeg lovca u cijeloj okolini. Tako je brz da u trku stiže i gazele, koje davi rukama.

Ovo čudovište trenutno živi kod jedne arapske žene. Izgleda da je već shvatio značaj novca, jer kadgod dođju stranci da ga gledaju, on pruža ruku radi milostinje.

Velika zapljena kriomčarske kave. Zapljenjeno 800 kg. kave vrijedne 40.000 Din.

Split, 21 oktobra

Sinoć su organi finansijske kontrole oko 11 i po sati u uvali Spinut zaplienili 800 kg. krijumčarene kave.

Jedna patrola koja je vršila službu u sjevernoj luci opazila je motornu ladju u Spinutu gdje nešto istovaruje na obali ali kad su se približili obali motor se je naglo otisnuo i izgubio prema pučini. Na obali je nadjeno 12 vreća kave prve vrste koja je zapljenjena. Kriumčari su uspjeli da pobjegnu i ako je za njima povedena svestrana istraga do sada nijesu pronadjeni.

Patrolu su sačinjavali potpreglednik Jakov Čuješ i Vaso Tovolaža na čelu sa starešinom odjelka g. Ivanom Vigato. Vrijednost zapljenjene kave koja se je imala prekrijomčariti u grad iznosi oko 40.000 dinara.

Sudjenje dr. Jelaviću

Split, 21 oktobra

Jutros je nastavljena rasprava protiv optuženih u procesu dr. Ivana Jelavića advok. pripravnika iz Vrgorca. Prvi je saslušan brat dr. Jelavića, Mate koji odgovara za saućestovanje u falsifikovanju protokola poreske uprave u Vrgarcu radi lične dohodarine. On je izjavio da se ne osjeća krivim pošto da je žalbu na vrijeme predao a što je dalje bilo nezna. Optuženi Josip Kristić bivši poreski kontrolor u Vrgarcu odgovara za dvije prevare i jedan falsifikat. U obrani optuženi Kristić navadja da ostaje pri ranijim iskazima a nje će da bi on bio krivotvorio potpis Nikole Gegića na mjenici Zorke Gegić, za koju je novac naplatio kod filijale Ljubljanske banke u Metkoviću i novac predao Zorki Gagić u jednoj gosti oni u Vrgarcu.

U toku preslušavanja optuženi Kristić je otkrio nove momente koji će mnogo utjecati na razvijanje rasprave i eventualnog sudjenja. Kristić navadja da je 1932 god. Ivan Miletić iz Vrgorca došao k njemu i obećao mu pomoć u parnici proti dr. Jelovića ali traži od njega protiuslugu. Tom prigodom Miletić je Kristiću pokazao dokument izrezak iz protok. poreske upr. u Vrgovcu iz 1928 god. odnoseći se na žalbu H. sinova Josipa Jelavića protiv dohodarine. Ovoj dokumenat je Kristić primio i našao se u Metkoviću na sastanku udešenom po Miletiću sa dr. Ikicom Franićem gdje su mu predali ovaj izrezak kojega je dr Franić držao kao »corpus delicti« inkriminiranog falsifikata. Ovo je potvrdjeno na zapisniku kao i to da je falsifikovanje mjenice Zorke Gegić po sporazumu sa Miletićem prestavio Sudu na lažan način, a pri ovome da mu je svrha bila da ras krinka ljude koji vode borbu protiv dr Jelovića. Preslušavan je zatim optuženi Vončine koje je završeno u 1 sat. Sutra se rasprava nastavlja.

X **Iz luke.** Jutros je doplovila iz Aleksandrije na svom posljednjem turističkom putovanju po sredozemnom moru naša najviša turistička ladja »Kraljica Marija«. Sa ladjom su doputovala 62 putnika raznih narodnosti koji će iz Splita prosljediti svojim kućama. U 10.30 sati »Kraljica Marija« je iz luke otplovila u Supoval gdje će ostati u raspremi do početka nove turističke sezone.

Gostiona Jadrija - Šibenik
vis-a-vis Vatrogasnog doma
NOVA DAMEN - KAPELA SA ČUVENIM SVJET. MLADIM PJEVAČICAMA
CIJENE VRLO UMJERENE. Prepuruća se vlasnik.

ZAKONOM ZABRANJENO DRŽANJE

Jedan njujorški list objavio je ovih dana spisak čitavog niza najosobenijih zakona koji su izglasali u pojedinim državama velike Američke Unije u toku poslednjih meseci. Ti zakoni ostavljaju utisak kao da su se zakonodavci hteli da našale sa svojim savremenicima.

Tako je u državi Tenesi zabranjeno da se prave aprilske šale. Posebno je zabranjeno telefonski pozvati upravu zoološkog vrta i upitati da li g. Lav mo že da dođe na telefon. Zakon predviđa ozbiljne novčane kazne za one koji ga ne poštuju.

U državi Južna Karolina jedan novi zakon zabranjuje izradu cigareta i bonca za liker koje imaju oblik ženskog tela. Ovaj je zakon donet zato što je jedan šaljivčina poklonio jednom poslaniku, čija je žena bila neverovatno debela, litar konjaka u jednoj boci koja je savršeno ličila na neku debelu ženu . . .

STOLICA U NOĆNIM LOKALIMA.

U Kaliforniji parlamenat je izglasao zakon kojim zabranjuje da se po noćnim lokalima i barovima drže stolice, kako b sopstvenik bara lakše mogao da ustanovi da li su i do koje mere po setioci lokala pijani. Sopstveniku bara dozvoljeno je da servira alkoholna pića samo onim licima koja se ispravno drže na nogama.

U državi Nebraski parlamenat je primio zakon koji zabranjuje pušenje posle jela u restaranima. Pre jela i za vreme jela svako može da puši kolikogod želi. Niko nije mogao objasniti iz kakvih pobuda je parlamenat izglasao ovaj zakon koji nema nikakvog smisla.

Ali, sigurno je naludi zakon donet u parlamentu države Teksac: zakon zabranjuje trampu ili prodaju dece ispod 15 godina.

Split, 21 oktobra.

X **Pomoćnički ispiti** održavaju se pri udruženju Zanatlije u Splitu pred komisijon kojoj pretsjedava inž. g. Vorih Matković.

X **Kradja robe iz stana.** U Kvaternikovoj ulici 7 iz stana P. B. kradljivci su odnjeli razne robe u vrijednosti od 600 dinara.

X **Drzak napadaj na ulici.** Sinoć je u sred Manuškoj ulici napadnuta jedna dama koja je prolazila ulicom, nepoznati napadač pokušao je na drzak način oteti iz ruku ručnu tašku sa manjom svotom novca, u čemu nije uspio, jer se dama snašla odgurnula napadaća i dozivala pomoć, na što se je napadač izgubio u mraku u tjesnim uličicom toga predjela grada.

Xitalijanski teretni parobrodi u luci, radi snabdjevanja ugljenom doplovili su jutros iz Venecije »Rino Carrado« od 8200 tona natovaren sa 5950 tona benzina i razne robe. »Minerva« i »Be prino« a sutra stiže »Junak« koji će u Splitu utovariti veće količine pasulja za inozemstvo.

X **Dar Bana g. dr. Jablanovića.** Prigodom posjete Skloništu za zapuštenu mušku djecu Ban Primorske Banovine g. dr. Josip Jablanović položio je u fond Skloništa iznos od 1000 dinara.

X **Unapređenje.** Pomoćnik finansijskog direktora Primorske Finansijske Direkcije savjetnik g. Antun Danilo, Kraljevim ukazom, unapredjen je u III. položajnu grupu 2 stepena. Cestitamo!

X **Sjelo Narodne Ženske Zadruge.** U svojim prostorijama sutra na veće u 8 sati održaće se sjelo sa referatom humane sekcije.

X **Otputovali su na konferenciju u** Novi Sad. Načelnik odelenja za socijalnu politiku i narodno zdravlje Primorske Banovine g. dr. Andrija Sfarčić i direktor Higijenskog Zavoda u Splitu g. dr. Josip Škarić otputovali su u Novi Sad na konferenciju kojoj učestvuju svi načelnici i svi direktori Higijenskih Zavoda iz sviju Banovina iz države.

X **Ozledjeni pri radu na dizalicama.** Juće poslije podne pri radu na dizalicama oko ukrcaja robe desila se nezgoda radnicima Frani Raučan, 44 go dišnjem iz Slovenije i Ivanu Župa, 36 god. Oni su povrijedjeni po tjelu prenjeti u bolnicu gdje im je ukazana ljekarska pomoć a poslije toga pušteni u kućnu njegu jer ozlede nisu teške naravi.

X **Deputacija Udruženja Agronoma kod g. Bana.** Jutros je posjetila g. Bana jedna deputacija Udruženja Jugoslovenskih Agronoma sekcije Split na čelu sa ing. g. Paladino Josipom. Deputacija je predala prestavku i zamolila g. Bana da bi se reaktiviralo one agronome koji su od bivše Splitske Oblasne Samouprave bili nepravedno pensionirani, i time im je napravljena nepravda. Jedan dio je već primljen u službu u svojstvu kontraktualnih činovnika pak bi svakako trebalo da se ovo pitanje što prije uredi i da budu penzionisani agronomi vraćeni na svoje ranije položaje i mjesta kako im pripadaju a tim prije što se osjeća pomanjkanje agronoma.

Deputaciju je primio podban g. Lager koji je primio prestavku i saslušao delegaciju te obećao da će kod nadležnih nastojati da ovo pitanje bude rješeno.

Širite „TRIBUNU"

MARKO UVODIĆ:

Jedan dan na Braču

(Nastavak 11)

— Kad nećeš prošeka, onda ćeš pit šampanju. — pa do'vati iz jacere botilju šampanje. — Ovo je naša domaća šampanja — i otvori botilju.

Pukne čep i ono ka' jadimi i brzo Boco nalije žmule.

— Zdrav bio dragi Marko — počme Boco meni tišćat' govor. I tišća' m'e dugi jedan govor, kako smo veliki prijate'ji, kako se nikad nismo zavadili kako me on voli, i druge puno lipe riči. Dušu, srce i ovi obid, sve m'e dava'. Svašta ni'e lipoga reka'.

— Živia!

— Živili!

Kucnuli smo se i popili. Dobra šampanja, bo'ja ven ijedna iz butige, i od mar je oni gaš učini' svoju i kroz nos smo je čuli.

Onda san ja tišća govor.

Najprin san pozdravi' domaćicu, do bru i puno va'jalu domaćicu, gospo'ju Linu, Bocinu drugaricu. Pofali' san je u svemu a najvišje zaraj obida i blago sovi' san jon ruke koje su znale ono sve onako lipo spravit'.

— Živila!

— Živia!

— Živili!

Sada san pozdravi' šjor Marinetta. Lipo san ga pozdravi', zaželi' san mu svašta lipoga, a najvišje zdrav'ja, jerbo se sve ostalo s pineziman more kupit. Čestita' san mu i pokloni' se njegovon onom pravon patriotizmu.

— Živia!

— Živili!

U za'nju san Boci diga' čašu. Zafali' san mu za sve a najvišje za njegove lipe riči, a onda san i ja njemu svašta lipoga reka', kako bome i zaslužije.

— Živia!

— Živili!

Došla je onda i druga botilja šampanje na stol, i nastavili smo s razgovoron.

Dok smo se kucali, nazdrav'jali i ispili i ovu drugu botilju, govorilo se o barbuniman, o Braču, o Jamerikan, io' pulitike, a Boco se cilo vrime tuži' na drpine i priti' in s puškon.

Okolo četer bota ustali smo sa stola i ja san iša' gori u jednu komoru da ću spavat.

I u jovoj komori sve starinsko, jedidino iz kasnije dobe, od otrag pedesetak godin', na lavamanu je bi' kajin sa svin onin pošpeticen, sve od modro ga cakla. Ovake san kajine bi' vidi' na za' pedese' godin' u Kaštile.

Nisan moga' spavat, jerbo su zvona duplala i zvali svit na blagosov. Drugo ga posla i nimaju. Jopet san izvadi' oni libar o' Ciccarella, pa onu štoriju Laga i oni Prinos iz bračkih starina od onoga suca Vrsalovića. I ovi šjor Vrsalović je čini mi se, fali' karijeru, pa misto sidit na sudu u Hvaru, bilo je bo'je da sidi 'dikod u mužeju. Tužu se niki bračani na nj da je po Braču sve pokupi' i da jema pun kašun robe. Niki govoru da nisu stvari o' vridnosti ven jedini komentar o' braškog štatuta. Tako su mi se niki potužili da je i jedan pop pokupi' nike pergamene. Ja san reka' da je to dobro, jerbo da će se s otin kokod pozabavit i čakod napisat, a ostanu li kod nji' da ćedu se uništit ka' ča je jedan drugi stric o' Bogića uniši tolike pergamene za 'odit u ribe. On je dinamit zamotava' u pergamene, jerbo da su pergamene jače, pa kod esplozije dinamita daju bo'ji otpor.

Tako je kod nas dosta tega uništeno a sve za ovake nike stvari. Jedan san n. pr. put bi' u Kaštile u Konte Vittura. Jemaju jednu starinsku spinetu. Puno lipa, ma jon falu žice po sredini. Kad san pita' kako to falu, onda su mi rekli, da in je pokojni stric od otežice čini' čibe za 'tiće, da se ne muči do Splita poć kupit žice.

(Gre naprid)

SPORT

AKO NE SUDJELUJE U PROLJETNOM PRVENSTVU SNP-a,

„Osvit" bi mogao ispasti iz I razreda!

Završeno je jesensko potsavezno prvenstvo SNP-a.

»Split« je postao jesenskim prvakom potsaveza.

Bez Osvita, a koji je bio pod suspenzijom zbog već poznatih razloga, ovogodišnje prvenstvo, kao što je to prošlih godina bivalo, nije bilo napeto ni interesantno.

Prvenstvo je ovoga puta imalo skroz lokalni značaj. Interes za ovogodišnje igre, a i sama konkurencija bila je vrlo slaba.

Tablica jesenskog prvenstva nakon završenog prvog dijela prvenstva SNP-a izgleda ovako:

Split	3	2	1	0	9:1	5(1)
Vuk	3	1	2	0	5:2	4(2)
Nada	3	1	1	1	4:6	3(3)
Osvit	3	0	0	3	0:9	0(6)

Kao što se iz gornjega vidi i pored toga što je Osvit bio pod suspenzijom svrstalo ga se u tablični red, kao da je tobože uzeo učešća u ovim borbama. Osvit u jesenskom prvenstvu nije odigrao ni jednu utakmicu, već je sve tri igre izgubio par-forfait.

Postavljati jedan klub u potsavezno prvenstvo, a za kojeg se znalo da ne može sudjelovati jer je nad njim bila izrečena suspenzija sa strane JNS-a čudan je a i neozbiljan gest onih, koji su ovo učinili!

Svi se još vrlo dobro sjećamo zašto je Osvit bio onemogućen u ovogodišnjim liga takmičenjima. Isto tako poznat nam je i razlog zašto Osvit nije mogao da uzme učešća u jesenskom prvenstvu SNP-a.

Ali nije nam jasno zašto je Osvit u jesenskom prvenstvu izgubio ovih 6 bodova!

Vjerovatno zato da se uveliča plasman splitskih klubova!

Osvitu je naslov prvaka SNP-a odnešen namjerno i pod vrlo neumjesnim o kolnostima!

Ali to nije sve, jer izgleda da onima koji bi morali voditi brigu o ovome, još nije dosta!

Osvit ima svu silu neprijatelja. Ti i takovi idu sa svojim nakanama, mnogo dalje, **a po svemu izgleda da im je baš cilj da se otresu »Osvita« iz prvog razreda!**

Dali bi to bilo pošteno ili ne, takovi baš mnogo ne mare!

Zaslugom tih **»uvidanih ljudi«** Osvit je na posljednjem mjestu, koje su mu **»dobri prijatelji« pripremili!**

Teško je više nadoknaditi 6 izgubljenih bodova! Da se bar igra po ranijem dvostrukom bod sistemu bilo bi vremena i prilike, da se sve ovo nadoknadi, ali ovako . . .

Ipak nam preostaje još samo jedan put, a taj je da »plavi« uzmu učešća u proljetnom prvenstvu SNP-a.

U tri igra, a koje Osvitu pretstoje u tom prvenstvu, od 6 mogućih bodova, vjerujemo da bi »plavi« mogli sakupiti toliko, da pređu, recimo »Nadu« i time osiguraju sebi ostanak u I razredu.

U koliko pak, Osvit ne uzme učešća u tom prvenstvu, čeka ga jadna sudbina provincijskih klubova.

Zašto uostalom da se priušti ovo za dovoljstvo onima, koji nisu prestali da rade na tome da »Osvit uspavaju za sva vremena«?

Mislimo da je ipak ono prvo časnije.

Trebalo bi uzeti učešća u proljetnom prvenstvu i boriti se za ono što nam je još preostalo!

Ako ipak i nadalje ostanemo na posljednjem mjestu, **imaćemo tu utjehu, što sportisti iz cijele države znaju, kako je Osvit dospio na to mjesto, i koji su sve razlozi prethodili njegovom radu.**

Ovim člankom želimo, prije nego što uprava »Osvita« donese konačnu odluku, da se izjasni pozitivno za sudjelovanje u drugom dijelu prvenstva. SNP-a.

To će Osvitu donijeti koristi i potstreka da u poštenoj borbi povrati ono što mu se bez razloga i na nepošten način odnijelo. -mat.-

Ko oglašuje taj napreduje!

ROMAN »TRIBUNE«

ABEL BELSTROM:

Crni plesač

POVIJEST JEDNE TAJNE

— Oh, nemojte mi zahvaljivati! To je bila moja — dužnost — kako ste i sami upravo rekli!

— Zar samo osjećaj dužnosti? . . . I ništa više?

Florence prijekorno zaklima glavom

— Regie, Regie — reče ona napola u šali — postajete opet zločesti! Opet ste sumnjičavi!

— Znatiželjan sam na vaša objašnjenja, Floy!

— Ne sada!

— Kako to? A rekli ste . . .

— Rekla sam, ali se to odnosilo na moj odlazak. Ja ostajem, prema tome se mijenja stvar . . . Strpite se dok po novno ne dođe vrijeme mome odlasku a to će biti onda kada se završi moja dužnost! . . .

— Što da mislim o vama, Floy?! — reče on glasom koji je odavao zabunu.

— Mislite što hoćete, Regie! Ali u moju ljubav ne smijete da sumnjate!

Rekla je to tako umiljato i predano, takvom dražesnom iskrenošću . . .!

Prije negoli je ona toga bila svijesna Reginald dohvati njene ruke i pritisne poljubac na njih.

— Oh! — usprotivi se ona — vi me uveličavate! . . . Ostavite, Regie! . . . Dođite ovamo i sjednite do mene! . . Razgovarajmo o našem zajedničkom zadatku! Da čujem što će biti moja dužnost.

Reginald se smjesti kraj nje na klupu koju je bršljan obavijao sa svih strana. Mjestimice im se spuštala na ramena po koja slobodna grančica, napola ih skrivajući u svome zelenilu.

— Zasada je samo potrebno vaše prisustvo i stroga šutnja! — reče on.

— Šutnja prije svega! Nikome ni slovca o našem dogovoru i o svemu onom o čemu smo upravo razgovarali! Pustićemo da život u dvorcu i dalje teče svojim tokom. Biće to tim lakše jer mi se čini da svi gosti lady Emily ostaje ovdje. Događaji će se odvijati — a mi ćemo čekati, čekati dok ne kucne naš čas . . . To će biti naša metoda: čekati i potajno, kao iz prikrajka, vrebati! A pored toga u najvećoj tajnosti voditi naša istraživanja . . . Uvjeren sam da ćemo prije ili kasnije nabasati ubici na trag.

— Nikad nisam ni sanjala da ću se upustiti u ovakvu neku pustolovinu!...

Sušak

Sušak, 21 oktobra

— **Za naše čitaoce u Sušaku** mi ćemo od danas posveti dnevno jedan ograničeni dio prostora našeg lista ko bi oni bili obavještavani i o najaktuelnijim događajima svoga grada. Povremeno mi ćemo tretirati i privredna i komunalna pitanja Sušaka. Pred nama je budućnost. Pomoću naših odanih prijatelja - pretplatnika mi ćemo list proširiti i time moći sve bolje udovoljavati zahtjevima svojih čitaoca. Neka se naši čitaoci obrate dopisnom kartom i jave nam svoje porodične i društvene vijesti koji ćemo im u onoj rubrici besplatno uvrstavati

— **Oproštajnu večeru** priredio je sinoć u hotelu Jadran veslački klub »Jadran« gosp. Karlu Heinz Schulzu.

— **Anica Hlača** mlada djevojka iz Lukeža, koja je prije osam dana nestala, još nije pronađena. Policija traga za njom.

— **G. dr. J. Bakotić** primarni liječnik VI p. gr. pri Banovinskoj bolnici unapređen je, riješenjem Bana, u V p. gr. Čestitamo!

— **Radovi** na vodovodnoj pruzi iz vrela Martinšćice do vodospreme na Sv. Križu počeće ovih dana izmjerama zemljišta.

MALA KRONIKA

NOVO ZANIMANJE LONDONSKIH LJEPOTICA

U londonskoj podzemnoj željeznici učestale su u posljednje vrijeme krađe To se naročito događa onda kad je u vagonima najveća stiska, dakle ujutro, o podne i uveče. Izvode ih krekasne mlade djevojke, koje su sigurno dobro organizirane. Zbog njihove ljepote lahko im je vršiti krađe. Staroj gospodi vrlo je ugodno kad se u onoj stisci uz njih stisne prekrasna djevojčica. Dok oni očijukaju dotle je već nestalo lisnice starijeg gospodina.

»Kradljivka, koja mi je danas izvukla novčarku, sigurno je najljepši djevojka, koju sam ikada u životu vidio,« — izjavio je kod policije stariji gospodin, kojemu se oči još sada sjale od oduševljenja. »Dao bih drage volje pet puta toliko koliko mi je odnijela, samo da mogu tu malu ponovno vidjeti.«

Jedan drugi stariji gospodin nalazio se u vozu sa torbicom u kojoj su bili važni dokumenti i s punom novčarkom Kada je izišao iz voza opazio je da je opljačkan. »U vozu se nije moglo ni maknuti, izjavio je na policiji. »Jedna prekasna plavuša sa zelenim šeširom i srebrnom lisicom uhvatila bi se za moju ruku čim bi se kola potresla. Ona me je gledala tako prijazno, da sam, da iskreno priznam, neprestano mislio na to, kako bi se s njom upustio u razgovor. Nisam toga smio učiniti da ne budem smiješan u očima drugih putnika. Kad je izišla iz voza, nisam znao ne bi li je slijedio. Ona je međutim nestala u onoj stisci, a ja sam opazio da sam ostao bez torbice i novčarke. Kad sam se počeo ogledati i tražiti nestale stvari, svi su u vagonu prasnuli u smijeh. Svi su naime opazili kako sam očijukao s prekrasnom djevojkom Najviše se je smijao jedan stariji gospodin i svojim primjedbama o tome kako sam postao žrtvom lijepe kradljivke potsticao druge na još veći smijeh. Dvi je stanice kasnije prasnuo sam u smijeh i ja. Taj isti gospodin na svoje zaprepaštenje ustanovio je da mu je nestala zlatna ura s lancem.«

Londonske novine pišu, da će policija povesti odlučnu borbu protiv tih kradljivaca i upotrebiti za to velik broj detektiva.

Direktor HAMILKAR VITALIJANI — Glavni i odgovorni urednik: BRUNOSLAV J. LORINI — Štampa: »Stanik« Sibenik (Zastupa: H. Vitalijani)